

»An embargo on arms, munitions and military equipment shall be enforced against Myanmar.«

Sammenfattende synes ingen af de rene EU-embargoer med sikkerhed at pålægge medlemsstaterne en forpligtelse til at forhindre transport af våben mellem tredjelande.

2.3.3. OSCE-våbenembargoer

Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) hviler ikke på et traktatmæssigt grundlag, men arbejder på grundlag af de politiske beslutninger, som medlemslandene kan blive enige om. Sådanne beslutninger kan omfatte våbenembargoer. OSCE omfatter i dag 55 lande: Alle landene i Europa samt USA og Canada og de fem tidligere sovjetiske centralasiatiske republikker.

Våbenembargoer vedtaget i OSCE kan håndhæves i samme omfang som EU-våbenembargoer og ikke juridisk bindende FN-våbenembargoer.

Der gælder p.t. en OSCE-våbenembargo af 28. februar 1992 mod Nagorno-Karabak, hvorved medlemsstater og stater i regionen anmodes om at »...impose an immediate embargo on all deliveries of weapons and munitions to forces engaged in combat in the Nagorno-Karabakh area...« Embargoteksten nævner således ikke spørgsmålet om transport.

2.3.4. Sammenfatning

Forbud mod eksport af våben, som følger af internationale våbenembargoer, kan i Danmark håndhæves ved administration af den gældende våbenlovgivning, uanset hvilken type våbenembargo der er tale om.

Indeholder juridisk bindende FN-embargoer vedtaget i henhold til FN-pagtens kapitel VII forbud mod transport af våben til de embargo-ramte lande, uden at der samtidig er tale om eksport fra Danmark, kan også dette forbud håndhæves efter de gældende danske regler, forudsat at våbenembargoen er implementeret af Udenrigsministeriet ved kongelig anordning.

Eventuelle transportforbud i ikke juridisk bindende FN-embargoer, EU-embargoer og OSCE-embargoer kan ikke håndhæves efter den eksisterende lovgivning. Der synes dog ikke på nuværende tidspunkt at gælde sådanne forbud.

For fuldstændighedens skyld skal det påpeges, at der selvsagt heller ikke efter gældende dansk ret kan gribes ind over for transport af våben til embargo-ramte lande, når embargoen ikke indebærer forbud mod transport, men alene mod eksport.

Den gældende retstilstand kan skematiseres som følger:

	<i>Juridisk bindende FN-embargoer efter FN-pagtens kapitel VII</i>	<i>EU-embargoer</i>	<i>Ikke juridisk bindende FN-embargoer og OECD-embargoer</i>
<i>Hjemmel til at håndhæve eksportforbud</i>	Våbenlovens § 6, jf. § 10, stk. 1, og kongelig anordning, jf. straffelovens § 110, c, stk. 2	Våbenlovens § 6, jf. § 10, stk. 1	Våbenlovens § 6, jf. § 10, stk. 1
<i>Hjemmel til at håndhæve (eventuelle) transportforbud</i>	Kongelig anordning, jf. straffelovens § 110 c, stk. 2	Ingen	Ingen

2.4. Dansk jurisdiktion (straffemyndighed)

I det følgende gennemgås reglerne om dansk straffemyndighed og de heraf følgende begrænsninger for anvendelse/håndhævelse af straffebestemmelser vedrørende transport af våben mellem tredjelande.

Udgangspunktet i straffeloven er, at handlinger, som foretages i den danske stat og på danske

fartøjer (skibe, der sejler under dansk flag, og luftfartøjer, som er dansk registreret), hører under dansk straffemyndighed, jf. straffelovens § 6 (territorialprincippet). Bestemmelsen kræver ikke, at hele den kriminelle virksomhed er foretaget i den danske stat, for at der er dansk straffemyndighed. Når blot en del af virksomheden er foretaget her i landet, må forholdet således anta-